

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: неправилно прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като между конфликтните знаци не съществува вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 17 декември 2007 г. — Hangzhou Duralamp Electronics/Съвет

(Дело T-459/07)

(2008/C 51/89)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou City, Китай) (представители: M. Gambardella и V. Villante, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени публикуваният в ОВ L 272, 17.10.2007 г., стр. 1 Регламент (ЕО) № 1205/2007 на Съвета от 15 октомври 2007 година за налагане на антидъмпингови мита върху вноса на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи (КФЛ-и), с произход от Китайската народна република, след приключване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие в съответствие с член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 384/96 и за разширяване на действието им за вноса на същия продукт, изпращан от Социалистическа република Виетнам, Ислямска република Пакистан и Република Филипини, доколкото той се прилага по отношение на жалбоподателя,

— да се осъди Съветът да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят, който е китайско дружество, иска да се отмени Регламент (ЕО) № 1205/2007 на Съвета от 15 октомври 2007 година за налагане на антидъмпингови мита върху вноса на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи (КФЛ-и), с произход от Китайската народна република, след приключване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие в съответствие с член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 384/96 и за разширяване на действието им за вноса на същия продукт, изпращан от Социалистическа република Виетнам, Ислямска република Пакистан и Република Филипини ⁽¹⁾,

доколкото посочените мерки се прилагат по отношение на жалбоподателя.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че е неправилно становището на Съвета, че всички КФЛ-и са един и същ продукт, въпреки различията между тях по отношение на дълготрайност, мощност, корпус, други интегрирани устройства, дължина, диаметър, диагонал или краен потребител.

Жалбоподателят по-нататък изтъква, че Съветът е допуска явна грешка в преценката при изчисляването на дъмпинговите маржове, маржовете на подбиване на цените, и праговите стойности на вредата. Според жалбоподателя в спорния регламент не са обяснени методите, по които са екстраполирани данни от данните на Евростат; освен това Съветът трябвало да предостави на страните в разследването резюме относно използваните методи, което не е поверително, както и примери за изчисления.

В допълнение жалбоподателят твърди, че е нарушено правото му да бъде изслушан с оглед на избора на страна аналог, тъй като в хода на разследването, довело до приемане на спорния регламент, на жалбоподателя не е предоставена възможност да изрази становище във връзка със замяната на Мексико с Корея като страна аналог.

Освен това жалбоподателят твърди, че Съветът нарушава членове 7, 9 и 21 от основния регламент ⁽²⁾ посредством налагането на антидъмпингови мита, въпреки че интересът на Общността не изисквал намеса.

Накрая жалбоподателят твърди, че Съветът нарушава член 54, параграф 4 от основния регламент и допуска явна грешка в преценката като налага антидъмпингови мита, въпреки че жалбата за започване на разследването не е поддържана от производството на Общността, тъй като частта от производителите от Общността, които възразяват срещу жалбата, представлява повече от 50 % от общото производство в Общността на сходен продукт.

⁽¹⁾ ОВ L 272, 17.10.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 384/96 от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 1996 г., L 56, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223).

Жалба, подадена на 18 декември 2007 г. — Nokia/CXВП — Medion (LIFE BLOG)

(Дело T-460/07)

(2008/C 51/90)

Език, на който е изготвена жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Nokia Oyj (Хелзинки, Финландия) (представител: J. Tanhuanpää, lawyer)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Medion AG (Essen, Германия)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени изцяло решението на втори апелативен състав от 2 октомври 2007 г. по преписка R 141/2007-2 и преписката да се върне на СХВП за регистрация на търговската марка на жалбоподателя,
- да се осъди ответникът да заплати разноските на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка на Общността „LIFE BLOG“ за стоки и услуги от клас 9, 38 и 41 — заявка № 3 564 366

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Medion AG

Марка или знак, на който е направено позоваване: Националните и международни словни марки „LIFE“ и „LIFETEC“ за стоки и услуги от класове 1, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 21, 28, 37, 38, 41 и 42, националната и международна словна марка „LIFESAT“ за стоки от клас 9 и националната словна марка „Lifesign“ за стоки от класове 9, 14 и 16

Решение на отдела по споровете: Отхвърля частично заявката за регистрация

Решение на апелативния състав: Потвърждава решението на отдела по споровете и отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) 40/94 на Съвета

Жалба, подадена на 19 декември 2007 г. — Visa Europe and Visa International Service Association/Комисия

(Дело T-461/07)

(2008/С 51/91)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Visa Europe Ltd (Лондон, Обединеното Кралство) и Visa International Service Association (Wilmington, Съединени американски щати) (представители: S. Morris, QC, H. Davies, Barrister, A. Howard, Barrister, V. Davies, Solicitor и H. Masters, Solicitor)

Отвeтник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателяте

- Да се отмени Решението в неговата цялост или, при условията на евентуалност,
- да се отмени член 2 от Решението в неговата цялост или, при условията на евентуалност, определената в него глоба да се намали съответно, и
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си по член 230 ЕО Visa Europe и Visa International Service Association (наричани по-нататък „Visa“) искат отмяна на Решение С(2007)4471 окончателен на Комисията от 3 октомври 2007 г. във връзка с процедура по член 81 ЕО (Преписка COMP/D1/37860 — Morgan Stanley/Visa International и Visa Europe) доколкото, от една страна, с него е установено, че Visa е нарушило член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП като е отказало да приеме Morgan Stanley Bank International Limited (наричано по-нататък „Morgan Stanley“) за член на Visa Europe преди 22 септември 2006 г., тъй като то е притежавало и управлявало конкурентна система за банкови карти и, от друга страна, доколкото с него на жалбоподателяте е наложена глоба от 10,2 милиона EUR.

Visa повдига три правни основания във връзка със заключението на Комисията, че е налице нарушение. То твърди по-специално, че изводът на Комисията, че неприемането на Morgan Stanley за член на Visa представлява значително ограничаване на конкуренцията съгласно член 81, параграф 1 ЕО, е опорочен от явни грешки при прилагане на правото и твърди, че Комисията не е представила достатъчно доказателства в негова подкрепа.

- а) Първо, твърди се, че Комисията е използвала погрешен правен и икономически критерий за прилагането на горепосочената разпоредба, а именно, че е имало „възможност за по-нататъшна конкуренция“, като по този начин е достигнала до погрешна преценка на фактите и погрешна икономическа оценка относно предполагаемите последици от неприемането на Morgan Stanley. Според Visa, в действителност Morgan Stanley не е било възпрепятствано да навлезе на съответния пазар („пазарът на приемане на плащания в Обединеното кралство“).
- б) Второ, твърди се, че Комисията е допуснала съществено процесуално нарушение като променила позицията си относно ограничаващите последици на етапа на приемане на решението, без да даде възможност на Visa да даде становище по внесените промени.
- в) Трето, поддържа се, че дори Morgan Stanley да е било възпрепятствано да навлезе на пазара на приемане на плащания в Обединеното кралство, не са били налице достатъчно антиконкурентни последици.